

De ontvangst op Amalia was uitstekend. Eenige oogblikken na ons kwam de heer Tepe aansjouwen. Zeer mismoedig over het niet slagen zijner plannen; den geheelen morgen in den warme zon liggen te wachten zonder resultaat.

Later voegde de heer Steenhuizen zich bij het gezelschap. Wel had hij nesten met eieren genomen, doch de vogels waren hem te vlug af, en hij was dus ook eenigszins teleurgesteld.

Nadat wij door een en ander lekker waren opgefrisch, stapten we weer op. Steenhuizen trok nu naar de Kempnanen, om te probeeren of hij gelukkiger zou zijn, terwijl wij een ander gedeelte gingen afsnuffelen. Spoedig vond ik een nest met twee strandlooper eitjes; mooi in de schelpen, een waarnaar steeds was gezocht, omdat Steenhuizen er zoo graag één wilde kien; een teeken erbij gezet en wij verder. Op hetzelfde land vonden we een nest met 3 eieren van de bontbekplevier. Dat was ook wat voor Steenhuizen!

Na daar nog wat gescharreld en een leuk gezicht gehad te hebben op een paar hazen, trokken wij weer naar de boerderij en wachtten wij den heer Steenhuizen. Evenmin als Tepe was hij geslaagd bij de Kempnanen; ze waren gevlogen! Hoewel toen de rijtuigen voor het vertrek waren gearriveerd, wilde hij gaarne, dat ik hem de twee hierboven genoemde nesten ging wijzen om ze te nemen. Zeer voldaan over deze twee genomen kiekjes keerden wij naar Amalia terug. Na nog een glaasje melk, warm van de koe, te hebben opgeslurpt, stapten we in en reden naar den Burg terug.

Het land stond prachtig en hier en daar waren wij verbaasd over de resultaten van de cultiveering. Waar een paar jaren vooruit het land kaal, (zand met schelpen) en met heide begroeid was, stond nu het gras en andere gewassen weelderig.

De derde partij reed door Waal en Burg naar 's-Hertogenbosch. Waal en Burg is een oude polder, meest laag hooiland en doorsneden met slooten en kreken die alle uitloopen op de groote waterplassen van het Kil en de Rommelpot. De moerasvogels waren ook hier rijkelijk vertegenwoordigd; het was een groot genot van uit het rijtuig de kemphaantjes te zien vechten in de weiden, paars

van orchideeën. Troepen van tien, twaalf stuks konden wij naderen tot op minder dan tien meter afstand.

De duinvlakte achter 's-Hertogenbosch was zeer waterrijk en herbergde veel slobeenden, die dit jaar op Texel zeer veel voorkwamen. In de groote zandwoestijn om de slufferbollen hoopten wij nesten van de Bontbekplevier te vinden. Werkelijk zagen wij heele scharen van deze aardige strandloopers maar ongelukkig geen nest. Er stond ook hier veel water en een enkel plekje was erg drijfzandachtig. Binnenkort zal hier een groot zoetwatermeer ontstaan, doordat aan de zeezijde de opening in de duinen gedicht wordt. Het is te hopen, dat de vogels, die door de toenemende ontginning uit Noorden en Prins Hendrikpolder verdreven worden, dan hier een schuilplaats zullen vinden.

Een kleiner zoetwatermeer bestaat reeds iets verder naar 't Zuiden. Wij brachten er een kort bezoek, vonden koe-tennesten in 't water en zeer vele broedende grasmuschjes in de duindoorns. Ze zaten zoo vast te broeden, dat we ze met de hand van 't nest moesten tillen om de eieren te zien. Fotografen hadden hier hun hart kunnen ophalen. Een bruine kiekendief brengt geregelde bezoeken aan het meer en zijn omstreken.

Langs een tuinwal, die letterlijk belegd was met kneutjes-nesten (de meeste met jongen) kwamen wij aan de eendekooi in de Nederlanden, waar we spotvogeltjesnesten in aanbouw vonden. Deze kooi is een der mooiste van ons land en een bezoek overwaard. Van hier wandelden we terug naar 's-Hertogenbosch en reden van daar langs het Kil met zijn nieuwe meeuwenkolonie naar den Burg terug.

Daar vereenigden de excursionisten zich aan een gemeenschappelijk diner, waar een alleraangenaamste stemming heerschte en dat nog opgevroolijkt werd door de muziek van het gezelschap Trinitas, zonder hetwelk geen feestelijke bijeenkomst op Texel velledig kan zijn.

Te elf uur sloot de Voorzitter de vergadering. Maar de meeste leden zijn des Zondags nog op 't eiland gebleven om te fotografeeren, te botaniseeren en bijtjes te vangen, want het is daar een allemansgading.

De Secretaris

JAC. P. THIJSSSE.

UIT ONS DAGBOEK.

1900.

1 September. Op knotwilgen veel muskus-boktorren. Door hun grootte, door hun kleur en door hun prachtige sprieten, zijn deze kevers een sieraad van elke keververzameling. Als zij aangevat worden maken zij een krakend geluid. Tegelijk met ons maken vele straatjongens ijverig jacht op deze mooie dieren, doch niet, om, zooals wij, ze te bewonderen, doch om ze half dood te martelen en ze ten slotte te verbranden, hetwelk, volgens hun zeggen, de muskusgeur verhoogt. Vele nommervlinders, enkele groote vossen en koningsmantels likken van het sap dat uit wilgenstammen vloeit. Bij de nadering van den mensch vliegen zij hoog op, om na eenigen tijd weer hun snoeplust te bevredigen. Tusschen saamgevouwen bladeren van brandnetels rupsen van Vanessa atalanta. Aan schuttingen zitten allerlei aardige spannertjes, o. a. de Wortelhoutvlinder. Tegen wilgenstammen veel plakkers (*Ocneria dispar*) een vlindersoort, die in alle „ages" bij dag tegen stammen te vinden is; de eieren worden op den stam gelegd, door een weinig dons van het moederlijf bedekt; de rupsen zitten bij dag loom en traag eveneens tegen den stam, waarop zij, wat kleur betreft,

prachtig mimeeren, de poppen bevinden zich, in een los spinsel tusschen de retsen van den schors; en de uitgekomenen logge wijfjes zitten stil tegen de stammen, terwijl de kleinere mannetjes 's nachts woest rondvliegen.

3 September. Wandeling naar Zeeburg, over de Oranjesluizen en Nieuwendam terug. Partijke of kattestaart bloeit nog. Tusschen de Oranjesluizen en Zeeburg strekken zich tot ver in zee onafzienbare velden van zulte of zeester uit, in vollen bloei, men ziet niets dan bloemen, van donker paars tot wit toe, wat een prachtig gezicht oplevert. „Mannetje aan mannetje", staan de manshooge struiken, en wanneer men er tusschen door loopt, zien de kleeren geel van het stuifmeel. Duizenden en duizenden bijtjes en hommels vergasten zich op de bloemen. Naar den zee kant huizen allerlei zeevogels, waaronder zeldzame, daar heeft de heer Thijssse den lezers van dit tijdschrift trouwens al het een en ander van verteld.

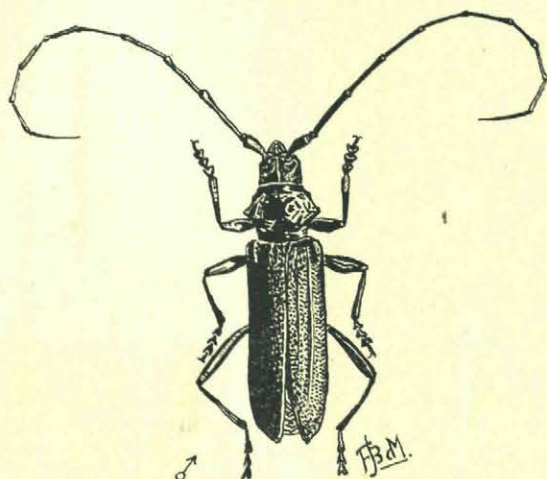
8 September. Tegen schuttingen en muren in de buurt van wilgen zitten veel „roode weeskinderen", (de vlinder van dien naam wordt bedoeld).

19 September. In de Stads-Rietlanden vliegen verbazend veel witjes. In half brak water, dat met het IJ in ver-

binding staat, zijn verbazend veel zeedieren te vinden: zeepokken op steenen, waartusschen allerlei krabbetjes rondscharrelen, verder mossels, zeestekelbaarsjes, wormachtige dieren met een groot aantal pooten enz. allemaal goede voorraad voor een zeewater-aquarium.

1901.

- 7 September. Heerlijk zonnig nazomer-weer. Wandeling naar Zeeburg. St. Jacobs-kruiskruid en margrieten bloeien nog veel. Een mooie vondst gedaan: 6 bijna volwassen ligusterpijlstaart-rupsen op een ligusterhaag gevonden. Zij zaten achter op de ligusterbladen, zoodat slechts de buikzijde der rupsen, welke bijna volmaakt de kleur dezer bladeren bezit, in het oog viel, en de prachtig geelgroene rugzijde, met de waterverfachtige 7 paar violet met witte

Muskusbok.

- dwarsstrepen, verborgen bleef. De kop is heldergroen met zwarten rand en de hoorn bijna geheel zwart. Zooals wij deze dieren bewonderden, zoo werden ze thuis met alle teekenen van afschuw begroet. Wat er aan zoo'n dier griezeligs te vinden is, hebben we echter nooit begrepen. Integendeel gingen wij met deze gezonde, frissche lobbessen allervertrouwelijkst om, doch hier geldt de regel: onbekend maakt onbemind, welke voor de geheele levende natuur waarheid is gebleken. Malva en en witte doornetel bloeien nog. Zilvermeeuwen en zeezwaluwen. Evenals verleden jaar, leveren de zulte-velden weer een heerlijk schouwspel op. Op dezelfde gronden groeit ook veel zee-kraal.
- 8 September. Ieder natuurliefhebber begrijpt dat wij heden weer met frisschen moed naar Zeeburg stевenden, om nog eenige liguster-rupsen zien machtig te worden. Werkelijk vonden wij, na lang en nauwkeurig zoeken nog 19 exemplaren op dezelfde ligusterhaag. Deze hadden wij dus gisteren allen over het hoofd gezien, en wie weet hoevelen we thans nog lieten zitten, want de mi-

micry speelt iemand parten. Kleine vossen vliegen aan „het Amsterdamsche strand” benevens een enkele distelvlinder. De witjes-tijd schijnt om te raken. Jonge linden laten reeds de bladeren vallen, iepen beginnen te dorren, doch populieren staan nog in al hun pracht. Haagwinde bloeit nog in heggen, doch is tusschen de keien van den Zeeburgerdijk al verdord, en heeft rijpe zaden.

- 14 September. De ligusterpijlstaart-rupsen zijn alle achtereenvolgens bruin geworden en in de aarde gekropen.
- 15 September. Een „pech”-excursie: den geheelen dag regen. Naar Bussum. Vogelkers, wegedoorn, hop en lijsterbes hebben rijpe vruchten en zaden. Struikhei is voor het grootste deel al uitgebloeid. St. Jacobs-kruiskruid daarentegen bloeit nog prachtig. Veel wolfsklauwen in moerasjes (ijsbaan) langs den spoorweg naar Hilversum. Drosera's aldaar zijn zeer nietig, vooral in vergelijking met de reuzen van het rietland. Eikenhakhout heeft nog veel te lijden van den eiken-aardvloo. In tuinen bloeien Dahlia's en Zonnebloemen.
- 22 September. Zonnig, warm weer (over de 70° Fahr.) Rietland-excursie. In de boschjes hier en daar hopkegels. Riet is „volwassen” en wordt gemaaid en aan schoven gebonden. Lischdodden zijn rijp. Kikkers geven, wat geluid betreft, nog eens een herhaling van het voorjaar, zij schreeuwen om het hardst, alsof zij bij dezen laatsten zomerschen dag hun hart nog eens willen ophalen, en elkander goeden nacht wenschen voor den winterslaap. Over de plassen komt het ver-verwijderde kikkergekwaak tot ons als een gedurig karren-geratel. Het is volkomen windstil, en de plassen en vaarten zijn spiegelglad. Overal om ons heen heerscht een stilte, welke een heerlijke werking op ons, stedelingen, uitoefent. Kikkerbeet staat nog prachtig, doch heeft maar niet willen bloeien. Allerlei vischjes in de slooten. Moerasviooltje heeft de zaden reeds verspreid. Tusschen afgemaaid riet een plantje bonte klimop gevonden. Hoe die hier verzeild is geraakt? Natuurlijk is het nu de tijd der vruchten en zaden: agrimonia, wilgenroosje, riet, drosera (een enkele bloeit nog), kamperfoelie, braam, helmkruid, smeewortel. Platanthera's en andere orchideeën zijn bijna alle reeds verdord en afgestorven. Een enkele wederik bloeit nog. Op den terugweg een geel behaarde rups (bont schaapje) ingepikt.
- 28 September. In het Vondelpark zijn de meeste boomen nog groen: populieren weten nog niet van verdorren. Dag-koekoeksbloem bloeit. Wilde Wingerd en Klimop bloeien volop, deze eerste ook met vruchten. Alle bloemperken staan nog in vollen bloei. Bladvormen verzameld. Veel spinnen.
- 30 September. Aan een huis een nest van de behangersbij ontdekt. Telkens vloog er namelijk iets groens in gaatjes tusschen de steenen van den muur en het raam. Na eenigen tijd vloog er een rood insect weer uit. Na opletende beschouwing bleek dat het af en aan vliegende behangersbijtjes waren, die met een stuk blad in het nest verdwenen en er zonder weer uitkwamen. Duidelijk was de optranjeroode onderzijde te zien. Waarschijnlijk bevindt zich het nest tusschen den muur en het behangsel bij het raam.

D. en B. DE M.

Overzicht der voornaamste waarnemingen op ornithologisch gebied van 1 Mei 1901—30 April 1902.

Het verslag 't welk ik over het afgelopen jaar geven kan, doet, het is mij aangenaam het te kunnen zeggen, in belangrijkheid niet onder voor de overzichten over vroegere dergelijke tijdvakken. Wederom werden twee nieuwe vogelsoorten voor Nederland vastgesteld, terwijl vele hoogst belangrijke waarnemingen konden worden geboekstaafd, zowol betreffende het broeden van sommige soorten als omtrent de verschijning van andere die slechts bij kortere of langere tusschenpoozen ons land bezoeken, en het eindelijk is mogen gelukken een bewijsstuk van het voorkomen van den zwarten specht in handen te krijgen.

Aan allen, die mij hunne gewaardeerde opgaven verstrekten

zonder welke dit verslag niet zou kunnen worden gegeven, en 't opnoemen van wier namen elk afzonderlijk mij te ver zoude voeren, breng ik bij dezen mijn hartelijken dank.

Nucifraga caryocatactes (L.) — Notenkraaker. Den 28^{en} Mei zag ik een exemplaar op het landgoed Schovenhorst bij Putten op de Veluwe. (J. Th. Oudemans).

Den 20^{en} September werd in een stadstuin te Arnhem een notenkraaker gezien. (v. Pelt Lechner).

Den 26^{en} October zag ik een voorwerp in mijn tuin in een plataan zitten. (Noorduijn-Gorinchem).